

INTERJÚ EKE UZOMÁVAL

AZ INTERJÚT KÉSZÍTETTE: TARRÓSY ISTVÁN – NYITRAI MIKLÓS

Mesélj kicsit magadról, a családotról: Honnan valósi vagy? Hogyan érkeztél Pécsre?
1989-ben születtem Lagosban, szüleim Imo Államból valósiak. Öten vagyunk a testvérek, én vagyok a legidősebb közülük. Édesanyám 18 éves volt, amikor én születtem. Amikor kicsi voltam, soha nem gondoltam arra, hogy híres focista lehet belőlem. A szüleim szigorúan neveltek, azt akarták mindenképpen, hogy iskolába járjak, tanuljak. Nagyon jó voltam matekból, fizikából, kémiából, mérnök akartam lenni – még most is szeretnék mérnöknek tanulni. Jól tudtam mindig számolni, megoldani bizonyos problémákat, és ezt a foci pályán is tudom hasznosítani.

Azért azt is látjuk, amikor focizol, hogy mindent beleadsz, az elejétől a végéig hajtasz.

Igen, mindig az adott meccsre koncentrálok, azt érzem, hogy az az én meccsem, és végig kell nyomnom, amíg csak bírom.

Egyedül érkeztél vissza Pécsre?

Nem, velem van az öcsém is, aki szerintem jobb focista nálam. (nevet) Nagyon tehetséges. A többi testvérem Nigériában maradt. Minden évben egyszer biztosan meglátogatom őket, ezen alkalmakkor nagy családi ünnepet ültünk. Időközben pedig folyamatosan támogatom az otthoniakat, mindig utalok nekik haza pénzt.

Hogyan jutottál először Európába?

Milyen terveid voltak akkor?

2005-ben jutottam el Németországba, de meg se fordult a fejemben, hogy profi focista legyek. Egy menekülttáborban laktam akkor. Utcai focit azért játszottam, és már akkor is imádtam a játékot. Volt egy amerikai származású fickó, egy régóta Németországban élő ügyvéd egyébként, aki mindig jött a táborba, hogy kiválassza a legügyesebbeket: akik a legjobban tudtak ping-pongozni, focizni, akik jó atlétáknak tűntek. Hétfévente elvitte magával ezeket a fiatalokat egy csarnokba, stadionba,

„Mindig az adott meccsre koncentrálok, azt érzem, hogy az az én meccsem, és végig kell nyomnom, amíg csak bírom.”

▲ Eke Uzoma. Fotó: Nyitrai Miklós

hogy ott is kipróbálja őket. Egy nap odajött hozzám, miután megnézte, hogyan kezelem a labdát, milyen trükköket tudok. Elvitt Karlsruheébe egy helyi sokadik osztályú csapatba, ahol edzhettem a fiúkkal.

Jó volt a fizikai kondíciód?

Igen, nagyon is, hiszen minden reggel futottam már akkor is, és nagyon ügyeltem a fizikai erőnlétemre. Általában 12 km-t futok, az igazán jól esik. Nem iszom alkoholt – nem a vallásom miatt, amúgy keresztény vagyok, hanem sokkal inkább, hogy erőm teljében tudjak mindig teljesíteni – ebbe szerintem nem fér bele az alkohol. Karlsruheben ki is próbálták, mennyire tudok futni: kiderült, hogy nagyon. (nevet) Aztán megvizsgálták a lehetőségét annak, hogyan jöhetek ki a táorból. 2005-ben először az Alemannia Mühlheim, majd még ugyanabban az évben az SC Freiburg csapatába kerültem, és ott két évig játszottam. Freiburgban egy futball akadémiába vettek fel, 16 éves voltam csak akkoriban, és innen indult el a karrierem. Olyan volt, mint egy álom, mint egy csoda!

2010-től az 1860 Münchenben játszottál, de közben 2011-ben kölcsönadtak az Arminia Bielefeldnek is. A német évek után hogyan jött a gondolat, hogy Magyarországra gyere, magyar csapathoz igazolj?

Egyszer csak szólt a menedzserem, hogy keresett a Pécs csapata Magyarországról, érdeklődik utánam. Én meg visszakérdeztem: van Magyarországnak focicsapata?... Persze, tudtam, hogy van, de nem igazán ismertem a magyar focit, csak az 1954-es csapatot, a világhírű Aranycsapatot. Édesapám mesélt erről a zseniális válogatottról. No, meg tudtam, hogy Solomon Okoronkwo is Pécssett focizott. Először eljöttem, hogy megnézzem a csapatot. Egy Ausztriához közeli városban tudtam találkozni

Fotó: Nyitrai Miklós

velük, ahol éppen edzőtáboroztak. Egyedül jöttem, menedzser nélkül, ami eléggé szokatlan. Supka Attila volt akkoriban az edző – mondta, hogy játsszak velük. Nagyon jól ment a foci, egyszerűen szuperul nyomtam. Viszont Supka nem mondott semmit, csak azt, hogy két nap múlva a Maccabi Tel Aviv ellen játszik a pécsi csapat, és kérte, hogy újból játsszak, hogy még alaposabban megnézhesse a játékomat. Akkor találkoztam Solomonnal is, aki nagyon szépeket mondott a városról, a csapatról. A következő meccs még jobban sikerült. Nem is értettem, hogyan ment annyira csúcsformában – minden egyszerűen tökéletes volt. És akkor jött az igazi probléma: a Maccabi el akart vinni, le akart szerződtetni. Fizikailag is megküzdöttem értem a pécsi menedzserrel... Mindezek után a hotelszobámból felhívtam szüleimet, akik szintén azt mondták, hogy ne menjek el Izraelbe.

Eke a PMFC játékosaként. Forrás: pmfc.hu

Sokszor beszélsz a családdal, sokszor hívod őket? Kikéred a szüleid véleményét a nagyobb döntések előtt?

Apám nagyon jó focista volt. Nem volt magas ugyan, de gyors volt, és nagyon jól látott a pályán. Bízom a meglátásaiban. Sőt, amikor hazamegyek, még mindig szoktunk együtt focizni. Jó kondiban van, bírja a mozgást. Végül elkezdtünk tárgyalni a pécsi menedzserrel – úgy, hogy az én menedzserem nem volt velem, ahogyan már említettem. A pécsiek jól tudták, hogy ha kilépek a hotelből, nem lesz esély a megállapodásra, ráadásul az izraeliek már konkrétumokat mondtak nekem. Megállapodtunk jól a Péccsel, viszont a csapattársaim azóta is poénkodnak ezzel a történettel. A Tel Aviv elképesztő összeget ajánlott, melynek ismeretében sokan kérdezték tőlem, hogy mit keresek Pécssett. Számomra azonban nem minden a pénz, sőt, sokkal több mindenről szól maga az élet, mint a pénz.

Mit gondolsz Pécsről, a városról, a város környéki régióról?

Ismerem jól, szeretem nagyon, és még a villányi pincéket is meglátogattam már. Ne feledjétek, hogy a klub tulajdonosának van egy remek pincészete is, ahol kötelező kóstolni, fogyasztani. Én azonban nem iszom, ezért volt már pár vicces (illetve kellemetlen) pillanatom is.

Mi a véleményed a pécsiekről?

A testvérem mondta egyik nap, hogy jobban szeret Pécssett lenni, mint Németországban. Kérdeztem tőle, hogy miért, ő pedig azonnal azt válaszolta, hogy az emberek miatt, mert itt mindenki annyira barátságos, vendégszerető. Még akkor is, ha nem beszélnek angolul, vagy más idegen nyelven. Próbálnak segíteni nekünk. Tudjátok, azért jöttem vissza Pécsre – mert először 2012-13-ban voltam itt –, hogy játsszak. Az MTK éppen el akart hívni, de aztán Pécs is jelentkezett, és Pécsset választottam, így 2014-től ismét itt játszom, két évre írtam alá.

Mi a kedvenc magyar ételed? Általában szeretsz főzni?

Igen, minden nap főzünk az öcsémmel. Imádom a húslevest, az a kedvencem. Akárhová ülünk be, jófajta magyar tyúkhúslevest kérek. ☀

Játék közben.. Forrás: csakfoci.hu